

TORONTÁLI KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
N.-Kikindán.

Egyesült „Kikindai Közlöny“ és „Felső Torontál“
POLITIKAI LAP.
Megjelenik: Csütörtökön és Vasárnap.

Előfizetési díj:
Póstán küldve, vagy házhoz hordva: Egész évre 14 kor.
Félévre 7 kor. Negyedévre 3 kor. 50 fill.
Egy szám 20 fillér.

Vásároljunk csak hazai ipar terméket. Azt a kereskedőt, a ki Magyarországon előállítható árukat külföldről szerez be, — ne támogassuk. Azon kereskedő hirdetésait, ki üzletét hazai árukkal szerelte fel, a legolcsóbb áron közöljük.

A népkönyvtárak.

Az állatok tisztán fizikai életet élnek. De hány százaléka él az emberiségnek szintén tisztán fizikai életet! A legmagasabb, a legelső, a legelengedhetetlenebb kötelessége az emberiség főmaradt kisebb százalékának, hogy azt a többséget fölemelje, hivatásának, rendeltetésének megközelítésére segítse, mert az ember csakugyan fontos teremtény lehet, ha nemcsak fizikai életet él, hanem szellemi szükségleteinek kielégítése által az eszményi tökély felé törekszik.

Ezt a szellemi életet kell felköltöteni, ébren tartani, tökéletesíteni.

Tagadhatatlan, hogy ezen szellemi élet ébrentartására a legsikeresebb mód volna a szabad lyceumok tartása, ha ennek az egész országot behálózó szervezésével általánosítása lehető volna.

TÁRCA.

Árvíz.

— A „Torontáli Közlöny“ eredeti tárcája. —

Írta: **Simplex.**

(Utánnomás tilos.)

Sötét kárpittal bevont dolgozószobájában ül egy férfi, sápadt arcúval, szemei félig behunyva. — Az idő éjféltre jár s az óra ketyegésén kívül csak a szabadban dúló szélvihar félelmetes süvítése és zúgása hallszik. — Az íróasztal felett függő villanycsillár erős fényt vet az ülő alakra, — melynek több napi éjjelezéstől amúgy is sápadt arcát — s a kimerültségtől görnyedt alakját még kísértetiesbé teszi. — Ki ezen szánandó alak? — Lelki — vagy testi fájdalmak törtek e meg anyyira?

Mielőtt e kérdésre feleletet adnánk, tekintsünk ki a szabad természetbe.

A rendkívül szívós telet megtörték a tavaszi nap sugarai. — A hó, mely szokatlan tömegben lepte el a sík alföld termő rónáit, rohamosan olvadásnak indult

A szabad előadások, a felolvasások ismeretterjesztő hatása mindig a legbiztosabb, mivel az emberi szó nagyobb közvetlenséggel hat a lélekre. De azért mégis sokkal egyszerűbb, könnyebben keresztülvihetőbb és hozzáférhetőbb a könyvek olvasása.

E körülmény teszi a könyvtárakat a közműveltség és az általános szellemi élet fejlesztése szempontjából rendkívül fontosakká és legfontosabbakká a népkönyvtárakat, mivel ezek a társadalom épen azon rétege szellemi életének felkeltésére és irányítására, ismereteinek bővítésére vannak szánva, mely ezektől életviszonyainál, sokszor anyagi helyzeténél fogva is a legszigorúbban el van zárva, s mely nagy tömegével a nemzet szellemi életében a holttestét képviseli.

Maga a kormány is átlátta annak a szükségét, hogy e holttestében elvesztett nemzeti erőt annak életre keltése által hasznosíthatóvá tenni általános emberi, de nálunk még főképpen nemzeti érdek szolgálatát és istápolását célozta a népkönyvtárak felállításával.

Ilyen könyvtárnak egyetlenegy községben sem volna szabad hiányoznia, annak létesítését és

s az ekként felgyülemelő vizet a hegyekből érkező esővízzel együtt már-már nem tudják befogadni — s medrükben továbbítani az alföldet behálózó folyócskák és csatornák.

A sötét éjben, — midőn rendszerint a legnagyobb csend uralkodik, melyet legfeljebb a halkán hömpölygő folyó süvítése zavart meg, — most lázas mozgalmak van. — A fátylak világánál kísérteties alakok surrannak el egymás mellett s a cseadet az áradó víztömeg zúgása, az erős aldunai szél süvítése s egy-egy hársányan kimondott vezényszó szakítja félbe.

Csak tenyérnyi magasságu „nyúl-gát“ szorítja medrébe az óriási víztömeget. — Minden „védanyag“ fel lett már használva, a víz azonban egyre nő s a szakértők, hatósági közegek s kimerült „közérő“ tehetetlenül áll a veszélyvel szemben.

Igenis veszély van. A víz még folyton nő s kitorrését nincs mivel megakadályozni. — Az átázott gát szamatalan „szivárgásait“ nem győzik már eltönni, s a végső erőmegfeszítéssel emelt nyúlgátat elmossa a szél által korbácsolt „hulámvérés“

Látja ezt a laikus is és rohan a „közérő“ közel fekvő falujába, hogy leg-

főnnállását első sorban az állam' azután a vármegye támogatása által kellene biztosítani, természetesen, hogy a község hozzájárulásának igénybe vétele mellett.

A vezetésre nézve egy egysegű, országos szervezet megállapítása volna szükséges, mely a helyi viszonyok szerint a belső kezelés keresztülvitelében változhatnék.

A kezelés és fentartás céljából minden községben egy népkönyvtár bizottság szerveztetnék az intelligencia köréből, mely egyrészt a kezelés elnörizné, másrészt a kezelést fejlesztésének alkalmas módjairól gondoskodnék és a beszerzendő könyvekre nézve határozná.

Ez volna különben a legfontosabb feladata.

Mert a könyvek olvasását népünk nézve nem tekinthetjük minden körülmények közt nyerevénynek, sőt a legkárosabb hatású is lehet. Hiszen azoknak a népünk felfogását, gondolkodását, érzelmét megmételvező szociális tanoknak elterjedése is könyvek, iratok olvasása útján történt.

Ilyen téves irányok szolgálataiba nemcsak hogy nem állhatnak a népkönyvtárak, nem szabad állaniok, de ellenkezőleg a józan felfogás, helyes gondolkodás, a

alább valamit megmenthessen. Iparkodik őket visszatartani a künlévő szolgabíró s a kirendelt csendőrség, de nem nagy erőlyllyel, mert a kötelességerzet — szülte parancs végrehajtását tiltja józan eszük — no meg emberi szívük sugallata is.

Hasztalan éjszakázott s fáradt tehát a kárpitos szobában ülő alak, a megye első tisztviselője, s hasztalan menesztette a legnagyobb helyismeret és szakértelmeiről tanuskodó erőlyes távirati utasításait a vész helyére. — Itt már emberi ész és erő nem segíthet. A csapást csak a mindenható tarthatja vissza. — A víz még mindig nő.

Az eddig nyüzsgő gát néptelenné vált s nem maradt ott csak az, kit kötelessége gátol a távozásban.

Mint a nyílt tengeren elmerülő hajón a kapitány lehet az utolsó menekülő, úgy áll az elhagyott gáton a járási tisztviselő s a mellérendelt csendőrség. — A víz azonban egyre nő s a már „átázott“ gát „inogni“ kezd lábaik alatt. — A helyzet tarthatatlan, menekülnek ők is.

Mint a havas tetején megcsuszamló maroknyi hó, óriási gyorsasággal görgeteggé nő s mindent, mi útjában áll szétrombolva magával ragad-, úgy indul meg a víz az átázott gáton eleinte „szivárogva“

tiszta erkölcsi és hazafiúi érzés felköltése ápolása és megszilárdítása által a lélekben az ellenálló képességet kell kifejleszteni, hogy józanul ítélni és a kísértéseknek éllentállani képes legyen.

A népkönyvtáraknak ugyszólván fel kell venniök a harczot a már fennálló, bizonyos egyoldalú politikai vagy társadalmi czélt szolgáló könyvtárak által okozott hatásokkal. Mert hiszen ma már nem is panaszkodhatnánk, hogy könyvtáraink nincsenek, mert minden politikai vagy társadalmi egyesülettel könyvtár alapítás is áll kapcsolatban. Egyesületekben pedig nem szükölködünk, de nem tekinthetünk minden könyvtárt nyereseménynek népünk szellemi életére nézve. Legkevésbé pedig akkor, ha a beszerzések népünk tudakosságának befolyásán alapulnak.

Az ilyen könyvtárak telnek meg a külföldi rémregényekkel, melyek idegrázó bűnügyi eseményeket tárgyalnak a legrikítóbb kiszínezéssel; az ilyen könyvtárak tartalmazzák a megbicsaklott elmék világboldogító tanait hirdető könyveket és azok és ezek mohó olvasása a gyöngye értelmi és erkölcsi alappal bíró embert a józanság utjáról nagyon könnyen letereli. Az ilyen könyvtárból hiányzik azután minden olyan könyv, a melyből a nép a maga könnyebb megélhetésének módjait és eszközeit megismerhetné, a melyből erkölcsi érzetének káros érintése nélkül meríthetne szórakozást.

A népkönyvtárak egyik feladata volna az ily könyvtárak káros hatását is ellensúlyozni.

Ha a tervezett és részben már fennálló népkönyvtárak azon feladatakat betöltik, melyek megoldása létezésük czélja. megbecsülhetetlen jótéteménynek kell tekintenünk, de csak akkor és így.

rövid idő alatt több ölnyi széles „szakadással” folyamagá válva óriási erővel a mélyen fekvő földekre és falvakba.

Rövid pár óra alatt víz lepi a leg gazdagabb termést ígérő földeket. — Kárba veszek a sok munka és vető mag. — Vigasztalan a jövő képe. — Sulyos csapás mely e-vidék lakóit érte s e pereben még sem gondolnak vele. — Mindenki legbeesőbbjét — saját és hozzátartozói megmentésére gondol. — Szivszaggató jajveszélések-, vértfagyasztó segélykiáltások-, a megrémült jószág böge-, az összedülő házak zuhanása —, a rohanoár zúgása s a csipős hideg szél süvítése a legirtózatossabb disszonantiát alkotják. — A sötétben és zürzavarban senki sem találja hozzátartozóit s egyik a másiknak vesztét siratja.

A kétségbeejtő helyzetet s a megrendítő jeleneteket leírni nem —, csak megközelítően elképzelni lehet. De a ki csak megközelítőleg is eltudja képzelni azok helyzetét, kik a menekülés reménye nélkül néznek a biztos halál torkába, hideg veríték ül annak homlokára, s örül ha rémes gondolata. szülte kínjaiból ki ragadtatják.

Halk kopogás riasztja fel gondolataiból a kárpitos szobában ülő alakot. —

HIREK.

Rónay Jenő főispán a r. kath. iskolában. A r. kath. hitközségi tanítóknak és növendékeknek illusztris vendégük volt tegnap az intézett falai között. Ugyanis Rónay Jenő főispán abból az alkalomból, hogy az ármentesítő társulat közgyűlésére eljött egy régebbi meghívásnak engedve, meglátogatta r. kath. népiskolát, hol Dr. Ebner Alajos főesperes bemutatatta neki a tanítói kart és az iskola 873 növendékét, kik mindannyian az iskola nagytermében várták az előkelő látogatást s a Hymnuszal és Szóattal üdvözöltek. Haza fias költeményeket szavaltak. A főispán három osztályt külön is meglátogatott és ott a hazai földrajzból, történetből, nyelvtanból és számtanból hallott feleletek megjelölő precízitása és tiszta magyarsága felett a legnagyobb dicsérettel nyilatkozott és örömeinek adott kifejezést, hogy alkalma volt az iskolát meglátogatni.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi mkir. miniszter Toth Bálint és Korsos Eteleka okleveles tanítót, illetve tanítónőt a torontál-vásárhelyi községi elemi iskolához rendes tanítóvá illetve tanítónővé kinevezte.

Esküvő. Osztie József, az áll. főgym. rendes tanára f. hó 24-én tartotta fényes esküvőjét Kuts Ella kisasszonnyal. Az egyházi esketési szertartás a róm. kath. templomban folyt le Ebner Alajos esperes plébános szép beszéd kíséretében adta az egyház áldását az új párra. Násznagy volt Vakares, áll. főgym. tanár és tart. honvédhadnagy, nyoszolólanyszontagh Klára kisasszony. A boldog fiatal pár hosszabb nászútra indult Budapestre.

Az új pénzügyigazgató N.-Kikindán. Toth István kir. tanácsos a nagybecskereki kir. pénzügyigazgatóság új igazgatója f. hó 21-dikén meglátogatta a helybeli kir. adóhivatalt és a tapasztalt rend felett Kracsinger adótárnok és Bezzegh ellenőr előtt a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozott. Az új pénzügyigazgatónak igazgatósága területén ez volt első hivatalos látogatása.

Halálozás. Stucz Ferencné szül. Fábri Ottilia hatvanöt éves korában N.-Kikindán f. hó 25-én elhalt. A család a halálet alkalmából a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Alólirot

A szolgálattelvő hajdu táviratot nyújt át, melynek lázas sietséggel történt elolvasása után örömsúgár villan át a kimerült férfi arcán. — A távirat szövege ez volt: „Intézkedések utasításához képest megtétek. — Veszély elmúlt. — Szolgabíró.”

Tehát nem hiába áldozta fel éjjelét, testi- és lelki nyugalmát a közszolgálat érdekében? Nem hiába tanulmányozta fáradságos utazások és megerőltető tanulmányok útján megyéje vízügyeit? — A helyi viszonyok, valamint az ár ismerete s ezen ismeretekre alapított utasításai — lelkiismereten végrehajtva — célt értek, a veszélyt elhárította s az árvíz okozta borzalmas jelenetek csak a munkától s aggodalomtól kimerült agyának rémképei voltak?

Kinos rémképek, de meg van értök jutalmazva a tiszta lelkiismeret s teljesített kötelesség lélekemelő érzete által. — Visszaülhet helyére, hogy megyéje egyébb árvíz által fenyegetett vidékeiért tovább dolgozzon, ismét szenvedjen, esetleg a helyszínére rándulva egészségét — sőt életét is kockáztassa és ha önfeláldozó munkája s az isteni gondviselés megyéje egyes vidékét a csapástól meg nem óvja, elismerés helyett még a jogosulatlan támadások töviskoronáját is viselje

gyermeknek fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy forrón szeretett felejt-hetetlen jó édes anyánk özvegy Stucz Ferencné szül. Fábri Ottilia életének 66 évében, folyó évi április hó 24-én éjjel 1/11 órakor hosszú kinos szenvedés után jobblétre szenderült. ▲ drága halott hült tetemei folyó évi április hó 25-én d. u. 4 órakor fognak a család sirboltjában, a Mokriini úti róm. kat. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat pénteken április hó 27-én délelőtt 9 órakor fog a róm. kath. templomban az Egek Urának bemutattní. N.-Kikindán, 1900 évi április hó 25-én Áldás es béke porairal Stucz Ottilia, Stucz Ferenc, Stucz Ilka, Stucz Béla, Stucz Jenő, gyermekei. Stucz Eerenczné szül. KleiznerJan-ka, Stucz Béláné szül. Vértesy Margit, menyei. Szilágyi Valéria, Szilágyi Leona, Stucz Rózsika, Stucz Béluska, Stucz Leona, unokái.

Csecsemő holtteste a ládában. Valkányban — mint levelezőnk értesít — egy bűneset tartja izgalomban a község lakosságát. Alisan Pál valkányi lakos a háza előtt árkot ásott, miközben egy ládára bukkant. A ládát fe'nyitotta és abban egy csecsemő holtteste feküdt, mely már feloszlásnak indult. Alisan az esetet a csendőrségnek feljelentette, mely kiderítette, hogy a csecsemőt Subját Györgyné ásta el. A vizsgálat tovább folyik.

Védhímlőoltás. A hímlőoltás most jövő vasárnapon veszi kezdetét a város-háza nagytermében és 4 egymásután következő vasárnapon át folytatattik. Az első beoltásra kötelezett gyermekek száma az anyakönyvi hivatal kimutatása szerint 690. A jövő hét folyamán az iskolák is sorra kerülnek, hol a beiskolázott tankötelesek közül a 7 éves gyermekek újra oltatnak. — A szülők figyelmét felhívjuk ezuton, hogy a beoltásra kötelezett gyermekeiket a mondott időben mindenkor d. u. 1 órától kezdve vigyék el.

Jelenet az anyakönyvi hivatalból. A napokban egy vézna, sápadt 15—16 év körül levő sváb suhanc állított be az állami anyakönyvi hivatalba.

„Csak azért gyöttem, hogy annak a bizonyos most született gyereknek én vagyok az apja. Elvállalom az apaságot, hát csak tessék a nevemre írni a gyereket.”

Az anyakönyvvezető kétkedő mosolylyal nézett végig a vékony bőrben levő, fejletlen kinézésű családapán, a kinek még a bajusza sem ütökzik.

„Ne lehessen az igaz, Hansl! Téged bizonyosan becsaptak.”

A legényke büszkén bökte félre virágos kalapját.

„Olyan nincs! Én vagyok annak a gyereknek az apja, senki más. Régi szeretöm az anyja, már e y év óta élünk együtt.”

„Már még se hiszem el, ha te mondod. De hozz két tanút, meg hozd el a bábát. Ha ezek is így vallanak, isten neki, legyen a tied a gyerek.”

Hansl elment; hozott tanút, bábát, s így ő ma a 15 éves családapák közt a legboldogabb halandó.

A kuriózumos esetből azonban a morál levonását máskorra hagyjuk.

Slaviansky Nadina orosz zene- és daltársulata mint lapunk legutóbbi számában jelezte ma estére a Nemzeti

szálloda szintermében hangversenyrendez. Slavianszky Nadina ezuttal harmadszor mutatja be társulatát városunk közönsége előtt. A társulat hangversenyeiről mutatkozó érdeklődésből ítélve, ezuttal is ép úgy megtelik a szinterem hallgatósággal, mint az előbbi két alkalommal, ámbar a felemelt helyarákat helyi viszonyainkhoz mérten kissé magasnak tartjuk.

Park a Bara fenekén. A korcsolyázó egyesület agilitásáról ismert új elnök minden eszközt megragad a célból, hogy az egyesület korcsolyapályáját és környékét a modern igényeknek megfelelőleg rendezze. Azt a semlyékes területet, melyen a télen az egyesület deszkabódéja állt, nagy fáradsággal és költséggel feltöltötte, csinos léckerítésrel elzárta a környék sertvéseinek s apró jószágainak orra elől, s mintegy száz darab dízfával és eserjével ügyesen parkirozta. Reméljük, hogy a toronyaljának mint a Barafenék tulajdonosának a tér- és honfoglalás ellen nincs semmi kifogása.

Hamis pénzgyártók. Ó-Besenyéről jelentik lapunknak, hogy a minap Pojov Iván oda való bolgár parasztság jelentést a tett csendőrségnél, hogy Rámai István mokri és Hacigán Szvetozár nagykikindai illetőségű közveszélyes családok megjelentek nála és azon ürügy alatt, hogy nagyobb mennyiségű kukoricaszárát akarnak vásárolni beszédbe ereszkedtek vele. Beszélgetés közben Hacigán egy másik új ezüst forintost vett ki a zsebéből azzal, hogy nekik van egy olyan pénzhamisító gépük mivel hamis ezüst forintosokat lehet előállítani. Pejov kapott az alkalmon és egy skatulyában elrejtett állítólag hamis ezüst forintosokat gyártó gépet annélkül, hogy előttük megnézte volna látatlanba 600 koronáért megvette. Csak mikor eltávoztak nézte meg a gépet a mi két ólomlemezéből állott rajta az ezüst forintosnak lenyomatai voltak láthatók, de oly kezdetleges formában, hogy az hamispénz előállítására egyáltalán nem alkalmas. — A csendőrség az ügyben megindította a nyomozást házkutatást is tartott vádlottak lakásán, de eredmény nélkül.

Az önkéntes torna-és tűzoltó egyesület zászlószentelési ünnepélyére nagyban készül és az elszállásolási bizottság már megkezdte működését. Hisszük, hogy városunk közönsége mint minden alkalommal, úgy ezuttal is a lehető legelőkezyebb lesz az elszállásoló bizottsággal szemben és városunk vendégszerető hirneve érdekében mindent megtesz, hogy az ország különböző vidékeiről ideseregülő tuscoltókat szívélyesen befogadja vendégszerető lakásába. Az egyesület ünnepélyén *Rónay Jenő* főispán, aki az egyesület tiszteletbeli főparancsnoka, is jelen lesz ki nála tisztelgő küldöttségnek a legnagyobb örömmel ígerte meg eljövetelét.

A választók figyelmébe. A képviselőt választóknak 1901. évre érvényes névjegyzékét a központi választmány egybeállította s az jövő május hó 5-től kezdve 25-ig közzszemlére ki lesz téve. Felhívjuk érdekelt polgártársaink figyelmét e körülményre az okból, hogy mindenki igyekezzék magának személyes meggyőződést szerezni arról, hogy vajjon nem hagyatott-e ki indokolatlanul a

névjegyzékből, avagy nem vétettek-e föl a választók közé olyanok kiket a választói jog meg nem illet.

A hazai ipar pártolása érdekében vasárnap délután 4 órakor a Bohn szálloda emeleti helyiségében a kereskedelmi alkalmazottak egyesülete Temesvárról gyűlést hívott egybe. A helyben levő kereskedelmi alkalmazottakat, kik első sorban vannak hivatva a hazai ipar terjesztésére — hívja Márkus Gyula elnök és Osztie Andor titkár a gyűlésen való megjelenésre, mely felhíváshoz mi a magunk részéről is hozzáteszük azt, hogy arra minél többen menjenek el és tegyenek tanúságot arról, hogy kétszék a hazai ipar érdekében minden erejükkel annak felvirágzása érdekében működni.

Mentők a vidéken. Már régóta hangoztatják mindenfelé, hogy a vidéken mentőegyesületeket kell szervezni, hogy szerencsétlenségek és balesetek alkalmával legyenek szakképzett emberek, akik a sebesülteknek az első segítséget nyújtják. Most a belügyminiszter akar a hiányon segíteni, legalább azt bizonyítja ama leirat amelyben föl hívja a törvényhatóságokat, hassanak oda, hogy a nagyobb vidéki városokban és az élénkebb forgalmu nagyközségekben s a társadalom bevonásával mentőegyesületek alakuljanak, esetleg a tűzoltótestületek kebeléből, vagy ha az lehetséges nem volna, úgy a readőröket kell ilyen szolgálatokra alkalmazni.

Napfogyatkozás. Majus végén huszonnyolcadikán, Európa népének érdekes égi jelenségben lesz része. A hold elfogja fedni a napot, s beáll ama ritka égi esemény egyike, amikor világos nappal koromsötét lesz, teljes éjszaka. Igaz, hogy csak néhány másodpercze. A napfogyatkozást teljességében csak Spanyoországból fogják látni még tizenkét perczig. A nagy esemény megfigyelésére máris készülnek ott. A csillagvizsgáló állomásokat többek rendelkezésére szerelik föl, könyvet adnak ki az eddig tapasztalt eredményekről és számos külföldi tudóst hívnak meg. Megy is Angliából 200, Franciaországból 125, Németországból 50 tudós. Egész ünnepiesen várjuk a pillanatnyi sötétséget.

REGÉNY.

Serlendis.

Irta: Ranggalé Risos Sándor. Fordította: X. Y.

(Folytatás.)

14

„És azután más zajt nem hallott?”

„Hallottam, hogy Melirytos szobájába ment. De mielőtt bement volna, még uram szobáját látogatta meg. Hol lottam, mint beszélnek egymással, azután pedig elaludtam.”

Serlendis jelentékeny pillantást vetett a bíróra és a tisztre.

„És reggel, a mint elment — mondá amaz — még élt Metexas úr?”

„Nem tudom, de azt hiszem nem”, viszonzá János sirva.

„Hogyan, elutazott, a nélkül, hogy elbucszott volna Metexas úrtól?”, kérde ujjra Serlendis, kit kíváncsisága és talán a halott iránti szerete annyira elragadott, hogy egészen elfelejtette, hogy semmi joga sincsen a kérdéshez. De a vizsgáló bíró, ki a közjegyző nagy

tehetségét ismerte, szívesen átengedte e jogot.

„Igen, a nélkül, hogy elbucszott volna”, felelé János. „Azt mondá nekem, hogy már tegnap elbucszott, s hogy nagyon sietős a dolga és mindketten fejüket rázták.”

„Beesütemre, gyanús!” jegyzé még Serlendis, mintha mindkettő gondolatját akarta volna tolmácsolni. „Azonban megfoghatlan, hogy Melirytos... Mily dolog birhatta reá, hogy így cselekedjék, holott ez nem használt neki semmit? Mit akart ennek halálával elérni? Hisz nem ő az örökös.”

„Akármint legyen is a dolog — mondá a bíró, — Melirytos elő kell teremteni. Talán feleleteiből megtudhatjuk ama dolgokat, a melyek világosak előttünk.”

Erre a rendőrtiszt megadta az engedélyt, hogy Metexas urat eltemethessék, a mi a legnagyobb pompával meg is történt. A következő napon Serlendis a végrendeletet a tribunus elé terjesztette megerősítés végett, s midőn elküldte Györgynek, a következő sorokat írta hozzá:

„Szomorúak a hírek, kedves barátom. Nagybátyja megkezdte hosszú utazását. Mellékelve csatolom a végrendeletet, szegény barátom. Csak meg ne hajjon a borzalomtól. Egyenlőre tartsa magát távol Syrától, hol minden komornak és szomorúnak tűnnék fel Önnek.”

Ezalatt Melirytos Paros felé vette útfát, s habár az út rövid, türelmetlensége pedig nagy volt, az elemek még sem valának tekintettel reá és a hajó a rendesnél kétszerte hosszabb idő alatt érte el csak a szomszéd szigetet.

Szükségtelen az anyjával való találkozás részleteinél hosszabban időzni. Egy óra lefolyása alatt elbeszélte szerencsétét, kieszközölte anyja beleegyezését és egyszersmind áldását, hogy Aglájával házasságra léphessen. Alig hogy Melirytos anyjával magát teljesen kibeszélte, már is a visszautazásra gondolt ámbar az őt könyörögve kérte, hogy még egynehány napig maradjon ott. Már azon is volt, hogy enged midőn egyszerre egy szolga toppant be és egy törvényes pecséttel ellátott levelet adott át neki.

(folyt. következik.)

IRODALOM. SAJTÓ. MŰVÉSZET.

Mamár senki sem kételkedik azon, hogy a „Képes Családi Lapok” a legjobb és legolcsóbb képes, szépirodalmi hetilap. Nem teljes a családi boldogság ott, hol ez a kitűnő lap nincs mindig kéznél, mert a szellemi szórakozás okvetlen kelléke a boldogságnak. Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Bartók Lajos, Beksics Gusztávné, Forinyák Gyuláné, Dárday Sándorné, Gaál Karolin, Tölgyessy Mihály, Dura Máté, Gerő Károly, stb. stb. írják ezen lapot, melyet Tolnay Lajos veterán írónk és Csillag Máté együttesen szerkesztenek.

Ez a lap most 200 koronát tűzött ki jutalmul irodalmi termékre, 100 koronát egy elbeszélésre, 50-et humoreszkekre és 50-et egy költeményre. Pályamunkákat a szerkesztőséghez kell czimezni: Budapest, VI., O-uteza 12. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára negyed évre csak 3 korona.

Közgazdaság.

A kereskedelemügyi miniszter immár végleg elhatározta, sőt tényleg fogantatba is vette a kereskedelmi törvény revíziójának előmunkálatait, a mennyiben felhívta a szaktestületeket, hogy erre vonatkozó javaslataikat elébe terjesszék. Kereken huszonöt év óta van érvényben a mostani kereskedelmi törvény Magyarországon s ez a negyedszázad bőségesen elég idő volt arra, hogy a törvény rendelkezései alaposan elavuljanak. A kereskedelemnek akkori kezdetleges formáira és szerény terjedelmére jól rá lehetett huzni a német törvény sablonját, azonban időközben akkorát fejlődöttünk, kereskedelmünk terjedelme, szervezete, jelentősége és sokoldalúsága annyira megnövekedett, hogy bizony már régóta szűk nekünk az 1875-iki törvény Macedoniája. A kereskedelem több mint egy évtizede panaszkodik e miatt, élénken sürgetve a törvény reformját, mert egyrészt a törvény szabványai ósdiak, kicsinyesek és mai viszonyainkra nem alkalmazhatók, másrészt pedig mivel a törvényben sok olyan dolog nincsen meg a minék törvényes időközben fejlődött viszonyaink multhatatlanél szükségessé teszik.

Huszonöt év előtt egészen más volt a felfogás nálunk a kereskedelemről, ennek ágazatairól, intézményeiről s minden vonatkozásairól, mint mostanában. És mivel a kereskedelem élő szervezet, a mely fejlődik, nő és gyarapszik, — mi sem természetesebb, minthogy a viszonyok kiemelték kereskedelmünket a kereskedelmi törvény korlátaiból s egyes pontokon a kereskedelem erősen túl-lyekezett a törvény határain. Így aztán valóságos törvényküli gyakorlat fejlődött ki, a melynek léte és fennmaradása pedig erős ellentétben van a modern jogviszonyokkal. A kereskedelmi törvény reformja tehát elkerülhetetlen kényszerűség gyanánt állott előttünk s Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter valóban a gyakorlati élet szükségletét elégíti ki, midőn belefog ebbe a reformba. Közgazdaságunk minden tényezőjének segítő készséggel kell hozzájárulnia ehhez a reform-munkához, mert, hogy az új kereskedelmi törvény jó legyen, ez igazán az egész ország érdeke s a magyar kereskedelem jövőjének egyik főfeltétele.

Vasuti közlekedés.

Ervényes 1899. október hó 1-től.

A vonat érkezik Nagy-Kikindára:

Budapest felől:	gy. v. d. u. .	12.42
	sz. v. d. u. .	3.37
	gy. v. este .	6.27
	sz. v. éjjel .	3.23
	sz. v. reggel .	6.27
Temesvár felől:	sz. v. este .	10.57
	sz. v. reggel .	7.27
	gy. v. reggel .	8.51
	sz. v. d. e. .	10.53
	gy. v. d. u. .	2.57
	v. v. este . .	5.55

A vonat indul Nagy-Kikindáról:

Budapest felé:	sz. v. éjjel .	11.15
	sz. v. reggel .	7.30
	gy. v. reggel .	8.54
	sz. v. d. e. .	11.08
	gy. v. d. u. .	3.03
	v. v. este . .	5.95
Temesvár felé:	gy. v. d. u. .	12.48
	sz. v. d. u. .	3.57
	gy. v. este .	6.59
	sz. v. éjjel .	3.52
	sz. v. reggel .	6.32

Szerkesztői üzenetek.

Kivánsói Helyi Göre Gáborunk inkognitióját mi — nem áruljuk el. Megtette ezt ő már maga, minthogy az irói díccséggel együtt egy napig se fért meg a saját bőrében.

Eisler Ede. Arad. A küldött tárczák közül az egyik bevált; hozzuk. A másiknak kéziratát visszaküldtük. A lap küldésére vonatkozólag intézkedtünk. Számítunk további munkásságára.

P. V. Zombolya. Abban a varjufészkekben semmi újabb költemény nem akadt?

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. KISS KÁROLY.

Kiadói-Nyomda, Szegyakov M. Nagy-Kikindán.

Telefon szám: 15.

Hirdetések.

Bélyegdíj minden iktatásnál 60 fl. Nyilttéri közlemény minden sora 60 fl.
Hirdetési díjak: Egész oldal 40 kor. Kisebb hirdetések ezen egység arányában számítatnak.
Hirdetések fővételnek: a fővárosi és külföld nagyobb hirdetési irodákban, Nagy-Kikindán a kiadó hivatalban.

2140 szám tkvi 1900.

Arverési hirdetmény kivonat.

A tkanizsai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Mihajlovits István ügyvéd által képviselt Rusz Sándor deszki lakos végrehajtatókat Stevanov Krisztofor deszki lakos végrehajtást szenvedett elleni vhtási ügyében a területén következőkben a vhtási árverés 200 kor. (100 frt) tőke s ennek 1898 évi szeptember 1-tőljártó 8% kamatai továbbá 100 k.tőke ennek 1897 szeptember 1-tőljártó 5% kamat valamint összesen 92 kor 70 fl. (46 frt 35 kr) költség kielégítése miatti a területén levő vhtási szenv dő tulajdonát a deszki 1201 sztykvben A I. a felvett 676—677a hrsz 361 ö. i. sz. ház udvar és kertre 452 K. megállapított kikialtási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1900 évi június hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Deszk községhezához kütetik azzal, hogy az árverés alá bocsájtott ingatlan a kikialtási áron alul is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10%-át vagyis 45 k 20 filért készpénzben vagy ovadék képesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

T. Kanizsána kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1900 évi március hó 26 án.

Juhász.

111 1—1

kir. tszéki bíró.

2368 szám tk. 1900.

II. Póthirdetmény.

A tkanizsai kir. jbiróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Rusz Sándor deszki lakos végrehajtatóknak Stefanov Krisztofor deszki lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 korona és 100 koronas jár. iránti végrehajtási ügyében 2140/900 sz. a. kibocsájtott árverési hirdetményben a deszki 1201 sztykvben 676-677a hrsz.a foglalt ingat. és rajta levő 361 ö. i sz. házra 452 k. kikialtási árban Deszk községhezához 1900 évi június hó 7-ik napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t. cz. 1678-a alapján Stefanov Axentia végrehajtató érdekében 530 korona követelés s jár. kielégítése végett megtartatni fog.

Török-Kauizsán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1900 évi április hó 7-ik napján.

Juhász,
kir. albiró.

112 1—1

748 sz. tkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A tkanizsai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mirkov Drágyty szerbkereszturi lakos végrehajtatóknak — özv. Vuity Nikolané sz. Jovicsin Szava máskint Miléva u. i. mint kiskoru Vuity Maxa Tima Lyubomir és Szava szerbkereszturi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 448 kor. tőke ennek 1896 évi május hó 16 tőljártó 8% kamatai valamint 72 kor. 30 fillér költség kielégítése végett a területén levő szerbkereszturi 355 sztykvben Vuity Nikola örökösai és pedig kisk. Vuity Mária kisk. Vuity Tamás és kk. Vuity Lyubicza tulajdonát felvett 1075 (1378—1379.) 1749 és — 1982—1985) hrsz. a, foglalt szántó földek 1788 korona u. o. 415 sztykvben Vuity Nikola tulajdonát képező 610—611/a hrsz. s 315 ö. i. ház és udvar 800 korona ezennel megállapított kikialtási árban elrendeltetik és pedig a szerbkereszturi 355 sztykvben foglalt ingatlanokra özv. Vuity Nikolané sz. Jovicsin Milka javára bekebelezett haszonélvezett jog fentartása mellett. Ha azonban az említett ingatlanok a haszonélvezeti jogot megelőző terhek kifizetése 500 frtban meghatározott árt el nem adatnék az árverés nyomban hatálytalanulna valik és az ingatlanok azonnal új árverés alá bocsájtatnak a haszonélvezeti jog fentartása nélkül.

Az árverés megtartására határidőül 1900 évi május hó 8-ik d. e. 10 órájára Szerbkereszturi községhezához kütetik, azzal hogy az árverés alá bocsájtott ingatlan a kikialtási áron alul is elfog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak a kikialtási ár 10%-át vagyis 17 kor. 80 f. és 80 kor. készpénzben vagy ovadék képesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

T. Kanizsán a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1900. évi február hó 12 én.

Juhász,
kir. albiró.

110 1—1

